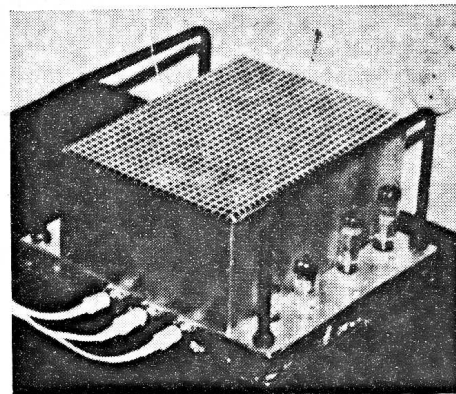

EEN NOG ONGESLAGEN KAMPIOEN

Zelfgebouwd!

Een buizen-eindversterker van twee maal 15 watt, naar het voorbeeld van de Radford STA-25.

T. JANSSEN

Ik met ziekteverlof thuis zit, kan ik eindelijk de tijd eens vinden, aan de wens van velen te voldoen om mijn eindversterker te publiceren. Deze versterker heeft in het hele eerste jaar van zijn bestaan bij vele technische vrienden, bijna allemaal fanatieke transistorfans, opschudding zo niet enige verontrusting gewekt. Want iedere vergelijking met welke zelfgebouwde versterker dan ook, doorstond mijn 'Radford', hoorbaar en met cijfers.

Er bestaan momenteel bij mijn weten vier exemplaren van dit ontwerp en deze draaien alle vier min of meer tot het grootste genoegen van enige fanatieke Hi-Fi-specialisten. U weet wel, figuren met Thorens-tafels, Ortofon-elementen, enz. Sommigen zijn zelfs bevreden, dat zij hun versterker alleen tegen een originele Quad 303 willen ruilen. De 'Radford' wordt dan ook gebruikt in combinatie met een Quad 33 voorversterker, uiteraard ook zelf gebouwd. Ik geloof onmiddellijk dat het met transistoren mogelijk is een versterker van eenzelfde kwaliteit te bouwen, maar niet voor deze prijs. Alles en alles bijelkaar kost deze versterker nauwelijks f 200,-, al u alles nieuw aanschaft.

Het ontwerp

Het begon allemaal met RB van april 1967, toen Jan Kool zijn artikel over de Radford STA-25 en SC-22 publiceerde en ik met twee 'Perfectionisten' zat. Jawel, ik ben zo fanatiek geweest en heb in januari '66 twee van die enorme bakbeesten

gebouwd. Je kunt er van zeggen wat je wilt, maar goed waren ze. Nou en of! Deze waren allebei op een universum-chassis gebouwd. (Een bouwbeschrijving moet nog ergens op de redactie van RB liggen). Daar deze veel plaats innamen en ik na een tijdje behoefte kreeg iets nieuws te bouwen, liefst nog beter en op één chassis, inspireerde mij Jan Kools 'ongeslagen kampioen'.

met een schakeling van de Radford-hoofdversterker tot en met de fase-splitter. Maar dan? Een EL-34 of KT-88 balans zou een kostbare zaak worden, vanwege de voedingstransformator, om dan nog maar van de uitgangen te zwijgen. We besloten tenslotte een EL-84 balans er achter te hangen, ongeveer zoals bij de 'Fidelio', wat toch altijd wel een goede versterker was.

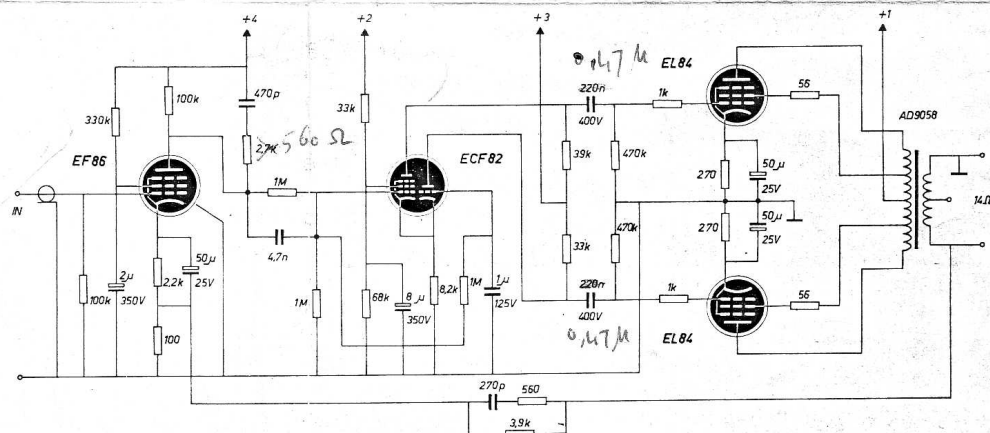
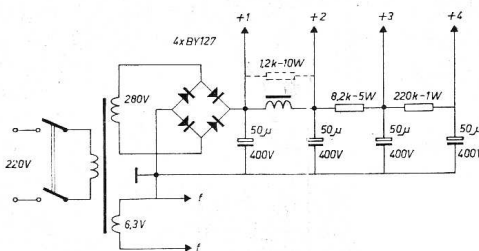

Fig. 1

Omdat ik nu eenmaal ben gekant tegen transistoren in de eindtrap, werd het eigenlijk vanzelf weer een buizenversterker. Het nieuwe ontwerp werd opgezet

Een proefversterker werd gebouwd en deze viel niet tegen, het eerste moment. Maar ja, de echte 'Radford' had het van zijn sublieme uitgangstransformator en was bovendien 'ultralineair' geschakeld, terwijl wij een gewone U73U erin hadden hangen. Diverse uitgangstransformatoren werden geprobeerd en wij waren al bang dat het een kostbare Unitran moest worden voor een beetje Hi-Fi-kwaliteit, toen er een vriend binnenwaide die een uitgang meebracht uit een Philips eindversterker-bouwpakket, de AD 9058. Afijn, om een lang verhaal kort te maken, dat was 'm gewoon.